

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5C/228/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316205779
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8316205779.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 proti žalovanému F. W., nar. XX. X. XXXX, Ľ. XXX, W., o zaplatenie 476,74 eur s prísľ., takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal dňa 16. 6. 2016 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 836,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25. 3. 2005 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 7. 2. 2005 poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 464,71 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 371,77 eur, t.j. spolu sa zaviazal vrátiť žalobcovi sumu 836,48 eur. Túto sumu sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi v 10mesačných splátkach po 83,65 eur mesačne počnúc dňom 20. 2. 2005. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o úvere, sa zmluvné strany dohodli, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a dve tretiny poplatku predstavujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Žalobca zaslal žalovanému viacpočetné upozornenia na omeškania so splatením splátok, pričom žalovaný nereagoval. Keďže svoj záväzok neplnil riadne a včas, porušil dojednania zmluvy a stratila výhodu splátok s tým, že dňa 25. 3. 2005 sa dlh stal splatným.

Ďalej z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca podal dňa 30. 6. 2005 trestné oznámenie na Okresné riaditeľstvo PZ Humenné vo veci podozrenia zo spáchania prečinu úverového podvodu, pretože žalobca mal podozrenie, že žalovaný uzatvoril zmluvu o úvere v úmysle úver vôbec nesplácať, čomu nasvedčovala aj skutočnosť, že ku dňu podania trestného oznámenia neuhradil ani jednu splátku. Žalobca má teda za to, že žalovaný už v čase uzatvárania zmluvy o úvere vedel, že nebude úver splácať, čím uviedol žalobcu do omylu a spôsobil mu škodu. Okresný súd Humenné trestným rozkazom č.k. 2T/166/2007-65 zo dňa 8. 11. 2007 uznal žalovaného vinnou zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa §222 ods. 1 Trestného zákona s tým, že žalobcu ako poškodeného odkázal so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konania. Preto žalobca podal na súd žalobu o zaplatenie sumy 836,48 eur s poukazom na skutočnosť, že žalovaný ku dňu podania žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu splátku. Súčasne si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania a náhradu trov konania.

2. Dňa 9. 8. 2016 na základe výzvy súdu žalobca doručil súdu podanie, z obsahu ktorého vyplýva, že žalovaný v danej veci čerpal úver vo výške 464,71 eur. Ku dňu podania žaloby v danej veci žalovaný neuhradil žalobcovi žiadnu platbu, ktorú by bolo možné započítať na istinu, či zákonné úroky z omeškania v tomto konaní.

3. Pred doručením žaloby žalovanému dňa 7. 4. 2017 došlo na súd podanie žalobcu, ktorý žiadal žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy 476,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25. 3. 2005 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Podľa ustanovenia §144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa ustanovenia §145 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Žalobca zobral žalobu späť v časti pred jej doručením žalovanému, preto v súlade s ustanovením §145 ods. 3 C.s.p. sa predmetom konania stala suma 476,74 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25. 3. 2005 do zaplatenia a náhradu trov konania.

4. Následne dňa 3. 5. 2017 došlo na súd podanie žalobcu, ktorý špecifikoval, že žalovaná suma 476,74 eur, ktorú požaduje v tomto konaní, je istina pohľadávky.

5. Keďže v danej veci boli splnené podmienky podľa ustanovenia §177 ods. 2 písm. a) C.s.p., súd vo veci rozhodol na základe predložených listinných dôkazov bez nariadenia ústneho pojednávania. V súlade s ustanovením §219 ods. 3 C.s.p. súd miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd zverejnil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením, t.j. tento oznam bol vyvesený od 26. 6. 2018 do 3. 7. 2018.

6. Súd sa oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s výpisom z obchodného registra žalobcu, so zmluvou o úvere, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, spisom tunajšieho súdu pod sp. zn. 2T/166/2007, trestným rozkazom a zistil tento skutkový stav.

7. Podľa výpisu z obchodného registra, predmetom činnosti žalobcu je mimo iného aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

8. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 7. 2. 2005 č. XXXXXXX pod identifikačným číslom klienta 252837 vyplýva, že žalobca sa zaväzuje poskytnúť žalovanému sumu 464,71 eur (14 000 Sk) a žalovaný sa zaväzuje vrátiť žalobcovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 371,77 eur (11 200 Sk), t.j. celkovo zaplatí čiastku 836,48 eur (25 200 Sk) a to v 10 mesačných splátkach po 83,64 eur (2520 Sk), počnúc dňom 20. 2. 2005. Zmluva neobsahovala údaj o úroku z úveru a ani údaj o RPMN.

9. Súčasťou zmluvy mali byť Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Podľa bodu 13 Všeobecných podmienok, dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou.

10. Tunajší súd trestným rozkazom č.k. 2T/166/2007-65 zo dňa 8. 11. 2007 uznal žalovaného vinného, že dňa 7. 2. 2005 prostredníctvom mandatára so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. Bratislava uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXX, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver 14 000 Sk s príslušným úrokom, ktorý sa zaviazal splácať v 10tich mesačných splátkach, každú po 2520 Sk, spolu teda sumu 25 200 Sk, pričom v potvrdení o výške príjmu, ktoré bolo podmienkou na poskytnutie úveru uviedol nepravdivé údaje a to, že ma čistý mesačný príjem 12 800 Sk u zamestnávateľa OZ Občan pre spoločnosť Ľubiša, pričom v skutočnosti v tom čase bol nezamestnaný a nemal žiadny príjem, čím nespĺňal podmienky pre poskytnutie úveru, toho času poskytnutý úver a istinu vo výške 25 200 Sk Pohotovosti s.r.o. Bratislava. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 11. 2007.

Z trestného spisu pod sp. zn. 2T/166/2007 súd zistil, že žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 25 200 Sk, o čom svedčia listinné doklady pripojené na čl. 53-56 v tomto trestnom spise. Jednotlivé splátky

uhrádzal takto: dňa 7. 3. 2006 sumu 2000 Sk, dňa 24. 3. 2006 sumu 2000 Sk, dňa 25. 4. 2006 sumu 2000 Sk, dňa 8. 6. 2006 uhradil sumu 1000 Sk, dňa 21. 6. 2006 sumu 2000 Sk, dňa 28. 2. 2007 uhradil sumu 14 000 Sk a dňa 4. 5. 2007 uhradil sumu 220 Sk. Spolu teda uhradil žalobcovi sumu 25 200 Sk, čo predstavuje 836,48 eur.

11. Na základe takéhoto oboznámenia sa s listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že podanú žalobu je potrebné zamietnuť.

Podľa ustanovenia §1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia §2 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia §4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa ustanovenia §4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa ustanovenia §4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa ustanovenia §420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia §442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

12. Súd na základe zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 7. 2. 2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v takom znení, že v ustanovení §52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy(znenie účinné od 1.4.2004).

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy, kde v ustanovení §2 písm. a) a b) je vymedzený pojem spotrebiteľ a predávajúci, a síce, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti a predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

Taktiež na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať aj Zák. č. 258/2001 Z.z., kde v ustanovení §2 písm. a) a b) Zák. č. 258/2001 Z.z. je špecifikovaný spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere a v ustanovení §3 ods. 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. je definovaný veriteľ a spotrebiteľ.

Vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, je nesporné, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu).

Súd teda zastáva názor, že vyššie uvedenú zmluvu je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ňu aplikovať Zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj i príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku v §52 a nasl., taktiež aj Zákon o ochrane spotrebiteľa, ako aj smernicu Rady 93/13/EHS. Na túto zmluvu je tak potrebné aplikovať prednostne špeciálne

spotrebiteľské právo. Podľa §54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v pochybnostiach použije právna úprava, ktorá je v prospech spotrebiteľa.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu, založeného spotrebiteľskou zmluvou.

13. V danej veci súd má dostatočne preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 464,71 eur.

Napriek tomu, že žalobca v žalobe, ako aj vo svojich písomných vyjadreniach zavádzal tým, že uviedol, že žalovaný neuhradil žalobcovi v danej veci žiadnu splátku, súd zo spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 2T/166/2007 zistil, že žalovaný v danom úverovom vzťahu uhradil žalobcovi už sumu 836,48 eur a túto skutočnosť súd mal za dostatočne preukázanú.

14. Keďže sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, je zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa - žalovanej aj v súdnom konaní. Súd ex offo podrobuje súdnej kontrole zmluvy uzavretú v rámci spotrebiteľských právnych vzťahov, teda aj túto zmluvu.

Predmetnú úverovú zmluvu je potrebné posúdiť i podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, súd skúmal, či uvedená zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že úverová zmluva má v tomto smere nedostatky.

15. Súd vyhodnotil uvedenú zmluvu za platnú s poukazom na ustanovenie §4 ods. 4 písm. a) Zák. č. 258/2001 Z.z., pretože žalovaný čerpal poskytnutý úver. Teda aj keď zmluva neobsahovala všetky náležitosti ustanovenia §4 ods. 2 a 3 citovaného zákona, žalovaný úver čerpal, preto daná zmluva je platná.

16. Zároveň však súd danú zmluvu vyhodnotil ako za bez úrokov a bez poplatkov. Súd zistil, že zmluva neobsahuje údaj o výške RPMN a teda úver z tohto dôvodu sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá má byť obligatórnou náležitosťou spotrebiteľskej úverovej zmluvy, predstavuje celkové náklady spotrebiteľa na úver (t.j. všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru) vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. Údaj o RPMN má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie úverov alebo pôžičiek s rovnakou dobou splatnosti a s rovnakou výškou spotrebiteľského úveru a vybrať si cenovo najvýhodnejší úver s čo najnižšou RPMN. V danej veci však absentujúci údaj RPMN v úverovej zmluve, spotrebiteľovi neumožňuje porovnať túto výšku RPMN s obdobnými úvermi, poskytovanými inými, či už bankovými alebo nebankovými subjektmi. Podľa názoru súdu, absencia presne uvedeného údajá RPMN má za následok, že daný úverový vzťah sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (ustanovenie §4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z.z.).

17. Žalobca v danej veci podal na súd žalobu, kde žiadal zaviazať žalovaného na náhradu škody vo výške najprv 836,50 eur a následne požadoval už len 476,74 eur, kde táto suma podľa tvrdenia žalobcu pozostáva zo žalovaným čerpaných finančných prostriedkov - istiny pohľadávky. Súd však vyššie zhodnotil, že zmluva neobsahovala údaj o RPMN, t.j. považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov a teda žalobcovi z danej úverovej zmluvy patria len finančné prostriedky, ktoré žalovaný reálne od neho čerpal, t.j. suma 464,71 eur. Teda súd má za to, že z danej úverovej zmluvy žalobcovi reálne vznikla škoda len vo výške 464,71 eur. Pri posudzovaní zmluvy v zmysle citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, vzhľadom na absenciu údajá RPMN, žalobcovi poplatok vo výške 371,77 eur nepatrí a teda žalobca nepreukázal, že mu vznikla škoda v uvedenej výške.

Súčasne však súd mal za preukázané, že žalovaný jednotlivými splátkami ešte v r. 2006 a 2007 uhradil žalobcovi sumu 836,48 eur, teda viac ako čerpal. Súd má za to, že žalobcovi bola uhradená celá škoda, ktorá mu skutočne vznikla zo sporného úverového vzťahu a preto súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a to aj vrátane žalobcom požadovaného úroku z omeškania.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia §255 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

V danej veci súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu a teda v konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný. Žalovanému však preukázateľne v konaní žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.